

державної влади (тобто те, що називається державною службою за чинним Законом); б) цивільну службу в державних установах та організаціях (в закладах освіти, охорони здоров'я та інших бюджетних організаціях).

– управління державною службою. Державну службу необхідно зробити загальнодержавною, цілісною на всій території України. Для цього необхідно передбачити утворення нової системи управління державною службою

– необхідно вдосконалити визначення та застосування норм і гарантій статусу державних службовців. Це включає забезпечення цілісності, системності, повноти та стабільності правового і соціального становища державних службовців, узгодження їх посадових повноважень з правами та обов'язками.

– потрібно передбачити можливість поширення, у відповідних випадках, дії даного закону на службовців так званої «спеціальної служби» – в органах прокуратури, суду, митних, податкових органів, якщо статус їх працівників, чи принаймні окремі питання їх статусу, не врегульовано відповідними законами. Наявність такої можливості уніфікує основні параметри статусу державних службовців, і таким чином, унеможливить дискримінацію працівників різних органів державної влади.

На нашу думку, внесення фрагментарних змін до Закону не приведе до дійсного реформування цього інституту, спрямованого на задоволення сучасних потреб держави у забезпеченні органів державної влади кваліфікованими, політично нейтральними кадрами.

Вважаю, що викладений вище підхід до реформування державної служби дозволить зробити її більш ефективною, престижною та кваліфікованою.

Одержано 17.04.2018

УДК 347.73(045)

Антон Миколайович ЧЕРНІКОВ,

курсант групи Ф2-204 ХНУВС

Науковий керівник: доцент кафедри адміністративного права і процесу факультету № 3 ХНУВС доктор юридичних наук Пчелін В. Б.

ФІНАНСОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК ОКРЕМИЙ ВИД ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Більшість науковців спираючись на Конституції України (п. 22 ч. 1 ст. 92) виділяють такі основні види юридичної відповідальності: цивільно-правову, адміністративну, кримінальну та дисциплінарну. Конституційний Суд України в рішенні від 30 травня 2001 р. №7-рп/2001 у справі № 1-22/2001 зазначив, що вказаною нормою Конституції безпосередньо не встановлюються види юридичної відповідальності. Тож і логічним є припущення, що перелік видів юридичної відповідальності включає також й інші види, які прямо не вказані в Конституції України, одним з яких є фінансова відповідальність.

Як і всі види юридичної відповідальності, фінансова відповідальність має загальні та спеціальні (притаманні лише їй) ознаки.

До загальних ознак відповідальності можна віднести наступні: є формою реакції держави на правопорушення та суб'єкта, винного в його вчиненні; реалізується в результаті застосування правових норм; підставою притягнення є вчинене правопорушення; пов'язана із застосуванням державного примусу; виявляється в обов'язку правопорушника зазнати покарання за свою протиправну поведінку; суб'єктами правопорушення можуть бути лише деліктоздатні суб'єкти; має негативні наслідки для правопорушника; встановлюється державою у вигляді санкцій; реалізується з дотриманням встановленого процесуального порядку та форм, встановлених законом;

Спеціальні ознаки які притаманні лише фінансово-правовій відповідальності: має публічно-майновий характер (впливає на економічні інтереси суб'єктів фінансового правопорушення); спрямована на охорону фінансових правопорядків (які стосуються формування, розподілу та використання централізованих та децентралізованих фондів держави й органів місцевого самоврядування); безальтернативність санкцій (точно вказані вид і міра покарання); особливий процедурний порядок застосування заходів фінансової відповідальності; залежно від виду фінансового правопорушення фінансова відповідальність може здійснюватися в позасудовому порядку, за рішенням особи правопорушника; унікальні джерела правових норм, що регулюють відносини фінансової відповідальності; заходи впливу спрямовані на відшкодування державі й органам місцевого самоврядування завданого правопорушенням збитку; унаслідок застосування фінансово-правової відповідальності, суб'єкти зазнають певних втрат, переважно майнового характеру; заходам фінансово-правової відповідальності притаманне поєднання компенсаційної та каральної мети.

Безальтернативність санкцій – суть цієї ознаки полягає в тому, що за будь-яке правопорушення, за яке настає фінансово-правова відповідальність, встановлюється чітко визначена санкція у вигляді штрафу або пені, яка не може змінюватися. Основними нормативно-правовими актами, за порушення приписів яких настає фінансова відповідальність – є Податковий кодекс України та Бюджетний кодекс України. Найчастіше норми за порушення яких настає фінансова відповідальність і санкції які встановлюють вид та міру вищевказаного покарання визначаються в Податковому кодексі України.

Що стосується специфіки застосування фінансово-правових санкцій, то в разі вчинення платником податків двох або більше порушень законів з питань оподаткування й іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, штрафні (фінансові) санкції (штрафи) застосовуються за кожне вчинене разове та тривале порушення окремо.

Аналізуючи все вищевикладене можна дійти висновку, що фінансово-правова відповідальність – це самостійний вид юридичної відповідальності, який полягає в застосуванні уповноваженими державними органами до суб'єктів правопорушення в сфері фінансового законодавства, заходів державного примусу – фінансових санкцій, у вигляді штрафу та/чи пені.

Одержано 17.04.2018

